

qui balnei curā habebat. asperē locutus est viro sancto Sed statim post verba descendens ut imperatori pararet balneū. mente captus in feruentem aquā descendit. ibiq; extinctus est. Erat autē acceptissimas in carceris in cella reclusus. qui. lx. annis. nec visus est ab alio. nec locutus est alicui. Tūc valentē antiochie furentē reuocauit liber themistij philosophi in quo porauit. qz ppē discor diā ecclesiasticā nō deberet esse ita infestus. cum apud paganos vltra. ccc. sectarū differentia videret. & vnusq; in sua sententia pmaneret. & forte hoc deo potius gratū esset. dū nō a cile cognoscit. & diuerso mō gloriatur. quatin? vnusq; amplius timeat. du; megritate scientie eius. uel quomō. uel qualiter. uel quācūq; sit magis ignorat. **Hieronim?** Eodē anno. id ē. valentis. xij. theodosius theodosij postea imperatoris pater & plurimi nobiliū occisi sunt. **Socrates in historia tripeita.** Eo siquidem tpe. valens nigromātiā fecit. pscrutans quis post eū imperaret. Demon autē quattuor literas demōstrauit. e. o. d. Imperator autē zelo ductus. multos hui? noīs occidit. putans eos tirānidem velle assumere. Occidebant ergo theodori. theodozi. theodoli. & quicūq; has literas in capite sui nominis habebāt. Quo timore plurimi sua nomina mutauerūt. negantes cum iuramento que prius habuerant. **Actoz.** Ex hac occasione videtur occisus fuisse theodosius pater theodosij impatoris. quāuis eā hieronim? tacuerit.

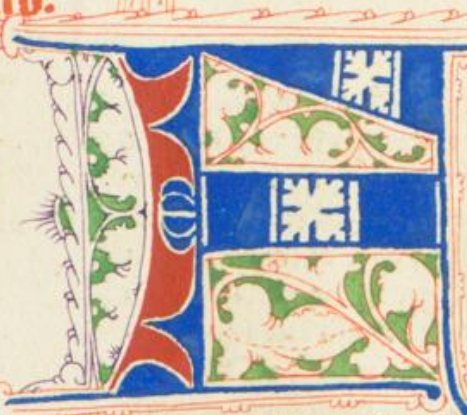
Hno deniq; im. **ccorum hieronimi.** perij sui. xiiij. Valens de antiochia exire opulsus. sera penitentia nostros de exilio reuocat. lacrimabile bellū in trachia omisū est. In quo deserente equitū p̄sidio. romane legiones a gothis cincte vsq; ad internitionē cese sūt. Ipe autē imperator valens cū sagitta saucius fugeret. & ob dolorem nimīū sepe equo laberet. ad cuiusdam ville casam depositus est. quo psequētib; barbaris. & incensa domo sepultura quoq; caruit. **Hic finit hieronim? cronicā suā.** Fluxerūt autē ab incarnatione dñi vsq; ad finē valentis anni. ccc. lxx. **Ab vrbe obita. M. c. &. xxxi.** sc; sub regib; anni. cc. xl. sub vsulib; .ccc. lxiii. **Sub augustis & cesarib; .d. xxvi.** **Ab initio autē mūdi sm hebraicā veritate. iiii. milia. ccc. xliii. sm. lxx. interpres. v. milia. d. lxxviii.** **Ab hinc ergo scribūt profer. & beda. sigibertusq; monachus gēblacens.** Nos autē p̄sq; vltēius pcedam? quia stat maxime circa hec tpa floruisse sanctos patres egipti & syrie. ceterisq; mundi partib;. **De quoz gestis & dictis multa iam sup posuim?** Placuit ut ad vtilitatem legentiū. intermisso paululū ordine historie. quo rūdam quoq; de quib; ad liquidūz inuenire non potuim? sub quib; fuerint imperatorib;. vnico sequēti libello gesta adbreuiata p̄hendam?. siml etiā & alioz sanctorū quozundā epoz & p̄fessorū vtriusq; sexus qui floruerūt in diuersis mūdi partibus. quoz itidem tempora ignoramus. **Et primo quidem a barlaam & iosaphat. quoz actus iohānes damascen? scripsisse reperit.** Narzationis h? exordium sumamus.

Continentia. xvj. libri.
Extusdecim? liber nullā certī epif
prmet historiā. sed gesta quozundā
sanctorū confessorū & monachoz
quoz inuenire nō potui certitudi

inē tpoz ut barlaam & iosaphat. zozime quoq; & pluriam alioz. **Habet autē capitula. c.**

DE rege auemur & eius epicto contra christianos. .i.
DE eius archisatrapa facto monacho q eum confudit. .ii.
DE ortu iosaphat et reclusionē ei? i palatio. .iii.
DE amico regis quē ipe in dolo temptauit. .iiii.
Qualiter osilio infirmi irā regis placauit. .v.
DE duob; monachis martirizatis. .vi.
Qualiter iosaphat a patre obtinuit libertatē procedendi. .vii.
DE leproso & ceco & sene curuo quos in via vidit. .viii.
DE aduētū barlaā ad eū sub ūbra negociatorū. ix
Narzatio eius de rege humili qui caute rephensorem arguit. .x.
Instructio iosaphat & cultu vni? dei. .xi.
Fabula de philomena contra cultores ydolorum inducta. .xii.
Admonitō facta iosaphat d̄ pseuerātia i fide. .xiii.
Exhortatio ad eundē de vita p̄fectiori. .xiiii.
Parabola de vnico me vtra seculi amatoēs. .xv.
Parabola de trib; amicis vtra eosdem. .xvi.
Ad idem de rege qui locum exilii sui diuitiis p̄muniuit. .xvii.
Exhortatio ad p̄temptū diuitiaz. .xviii.
Ad idem de illo qui p̄empta nobili sponsa p̄perculam duxit. .xix.
Doctria barlaā d̄ deo creatore oīm & rectore. .xx.
Barlaam iosaphat vitā suam enarzat. .xxi.
Iosaphat volentē eū sequi. barlaā rep̄mit. .xxii.
Zardan duro corde verba barlaā audit. .xxiii.
Cilicium & doct̄ime finem iosaphat a barlaam accepit. .xxiiii.
Recedente bar. zardā secretū regi aperit. .xxv.
De vano acilio arathis. & i sectatōe barlaā. .xxvi.
De cupido heremitarū qui ferebant reliquias sanctorum. .xxvii.
De simulato barlaam. id est nachoz. .xxviii.
Rex filiū q a bar. seduct? sit rephendit. .xxix.
Iram patris filius placare nititur. eūq; ad rectāz viam ouertere. .xxx.
Iosaphat in oratione p̄noctat & fictionē regis p̄visionem agnoscit. .xxxi.
Nachoz in cōcilium vocatus consilio suo capitur & illaqueatur. .xxxii.
Idem contra p̄positum suum vera loquit de deo & de errore chaldeoz. .xxxiii.
De errore grecoz & egiptioz. .xxxiiii.
De errore iudeoz & vera fide xp̄ianoz. .xxxv.
De fine certamis quo nachoz oēs ofurauit. .xxxvi.
Iosaphat eum ducit secuz & secreto arguens gratias egit. .xxxvii.
Nachoz verbis eius cōpunctus ad heremum conuolauit. .xxxviii.
Rege circa cultū deozū vacillante theodas mag? accersitus est. .xxxix.
Huius concilio rex omnes ad solēnitatem deoz cōuocat. .xl.
Idē d̄ iosaphat p̄ mulieres seducēdo osiliū dat. .xli.
Iosaphat spiritu fornicationis vexatus oratione se armat. .xlii.
Puella regia eum de fornicatione multiplici colloquio temptat. .xliii.
Iosaphat vacillanti dñs felicitatem sanctorum & penas reproboz p̄ visū demonstrat. .xliiii.

Item in se reuersus egrotat & patrem se visitan-
 tem sceleris arguit. .lxv.
 Iosaphat ptra theodā verborū certamē imit. .lxvi.
 Idē eundē de stulta suoz sapientia pfudit. .lxvii.
 Theodas opūct? heremū p? nachoz petit. .lxviii.
 Rex osilio arachis regnū cū filio diuidit. .lxix.
 Qualiter iosaphat se gessit in potestate regni &
 que fecit. .l.
 Qualiter patrem deus visitauit. .li.
 Qualitē fili? eū instruxit & d' sacrosfōte suscepit. .lii.
 Qualiter & ipse pater post cōuersionem se gessit
 & de morte eius. .liii.
 De substitutōe barachie & fuga iosaphat. .liiii.
 De reditu eius & pfirmitate barachie i regnū. .lv.
 De fuga iosaphat in heremū. .lvi.
 De temptationib? quas ibi sustinuit. .lvii.
 De inuentione barlaam. .lviii.
 De mutua salutatione eoz & diunctu. .lix.
 Qualiter barlaā obitū suū ei nūciauit. .lx.
 De dormitione barlaam. .lxi.
 De visione iosaphat qua celestes māshones ei ap-
 paruerūt. .lxii.
 De obitu eiusdem. .lxiii.
 De trāslatōe vtrūq; sacri corpis in india. .lxiiii.
 De sancto josima monacho. .lxv.
 Qualitē inuēit sanctā mariā egiptiā cā i hēmo. .lxvi.
 Quid vidit eam orantē in aere subleu arā. .lxvii.
 Qualitē illa cepit ei nazare seriē vite sue. .lxviii.
 Qualiter beatam virginem apud filiū suū fidedi-
 ctricem pro se dedit. .lxix.
 Qualitē ad heremū pgrā ibi penitentiā egit. .lxx.
 Qualiter narzationem finiuit & sacram omunio-
 nem petiit. .lxxi.
 Qualiter josimas recedens ad eam cum sacra cō-
 munione rediit. .lxxii.
 Quid tercio rediens eā sepeliuit. .lxxiii.
 De facta marina & ei? falsa accusatione. .lxxiiii.
 De penis q̄s pp̄t osiciā dei sustinuit. .lxxv.
 De sancta cufrosina que sexū suūz similiter inter
 monachos celauit. .lxxvi.
 Qualiter eius pater ab ipa nesciens cōsolationez
 accepit. .lxxvii.
 Qualiter tandē mortuā eam agnouit. .lxxviii.
 Documēta quozūdā patrū de mō viuēdi. .lxxix.
 De p̄emptu uel amore pecunie. .lxxx.
 De amore solitudinis. .lxxxii.
 De lectu & op̄nctione. .lxxxiii.
 De silentio & locutione. .lxxxiiii.
 De abstinentia. .lxxxv.
 De simplicitate & humilitate. .lxxxvi.
 De patientia. .lxxxvii.
 De pace fraterna. .lxxxviii.
 De stabilitate & p̄senerantia. .lxxxix.
 De pusillanimitate & incōstantia. .xc.
 De p̄sumptione & iactantia. .xci.
 De fugienda inani gloria. .xcii.
 De ira cauenda. .xciii.
 De stēptu temerario fratris tēptati ul' lapsi. .xciiii.
 De suspitione & de detractione. .xcv.
 De temptatione demonū. .xcvi.
 De temptatione carnis. .xcvii.
 Adhuc de eodem. .xcviii.
 De utilitate temptationis. .xcix.
 De remedijs ptra impetū p̄ue cogitōis. .c.
 ¶. I. ¶. De rege auemur & eius edictō
 contra chzistianos. ¶. Iohannes damascenus.

Vit in india rex quidaz
 nomie auemur diues &
 potens. & in bellis strē
 nuus. omnibnsq; mūdā
 libus successib? glorio-
 sus. sm animā vero mul-
 tis malis suffocatus. &
 ydoloꝝ seruituti dedit?
 Cūq; in multis delicijs
 viueret. vnū erat sterilitatis malū qd eius leticiā
 minuebat. & cor eius affligebat. Nam filios habe-
 re nō poterat. Genus autē xpianoz & monachoz
 multitudines in terra illa angelicā vitam ducen-
 tes. in gratia dei pficiebant. regis culū vilipen-
 dentes. & p̄osus mimas eius non formidantes.
 Multi quoq; pro xpō mortē stiebant. eternā bea-
 titudinem desiderantes. Vnde & sine timore p̄oi-
 cabant. nichilq; aliud nisi xp̄m in ore habebant.
 Multi quoq; doctrinā suscipiebāt. adeo ut quidā
 nobiliuz. ac senatorū omnia relinquentes monachi
 fierent. Rex autē ut hoc audiuit. furore succensus
 edictū ilico posuit. omnē xpianū coartari. ut ne-
 garet fidem xp̄i. nouas cōtra eos tormentoz spe-
 cies excogitans. nouos mortū modos eis mimans.
 Tūc alij tormēta timentes. execrabili p̄cepto obe-
 diebant. Alij palā in facie regis impietate redar-
 guentes. p̄ martiriū vitā smiebant. Alij se in solis
 tudinib? & montib? abscondebant. ¶. II.
 ¶. De ei? archisatrapa facto moācho q̄ eū pfudit.
 Vnc quidā regis archisatrapa. qui mag-
 tudine & forma & anime constantia ab
 omnib? alijs differebat. Videns impie-
 ratem & vafaciens huic vane glorie. monachoz
 p̄positis se omiscuit. ac montū deserta petēs. ibi
 ieiunijs. vigilijs. & diuinis meditationib? intent?
 fuit. Qd cū audiuit rex de amico p̄dito. doluit. cō-
 tra monachos autē amplius in iram exarsit. Misit
 itaq; nūcios qui eos vbiq; quesierūt. donec in de-
 fertis inuentū p̄phendentes. tribunali regis exhib-
 uerūt. Quē rex in paupere & asperissimo vestitū
 tu videns. dura anochoreseos ouersatōe macera-
 tum. tristitia repletus ait ad eum. O stulte & mē-
 tis poite. cur honore tuū in otumeliā cōmutasti.
 & ludū pueroꝝ teipm ostituisi. nostreq; amicis
 sic & fiducia oblitus. & nec pp̄ioꝝ filioꝝ miser-
 tus. ptra ipaz naturā insurrexisti. Vt qd hoc feci-
 sti & omnib? diis hoīem qui dicit hiesus p̄tulisti
 Hoc audiens homo dei hilariter respōdit. O rex
 si rationē a me audire vis. inimicos tuos eūce de
 medio p̄toꝝ. & tūc respondebo tibi. Illis nanq;
 p̄sentib?. nullus a me tibi sermo reddet. p̄pter ra-
 tionē vero torque. occide. & fac qd vis. michi mū-
 dus crucifixus est. & ego mūdo. Rege autē dicēte
 qui sūt inimici quos de medio pellere iubet. Ait
 vir sanctus. Ira & ocupiscentia. Nam ocupiscentia
 in nobis opaē voluptatez. & incitat. Ira vero
 destruit. Abscedant igitē ista & assideant ad au-
 dientia dicēdoꝝ. ad iudiciū equitas & p̄sudentia.
 Cūq; rex eius petitioni anueret. Ait ille. Gra-
 tias ago deo per hiesū xp̄m. quia eruit me de lacu
 miserie & de luto fecis. & ostendit michi viā op̄e
 diosam & facilez p̄ quā in hoc fragili corpore pos-
 sum angelicā ducere ouersationē. p̄sentū otēnnē
 do vanitate. Cum em̄ oīm principale bonū a nob.
 amputare otendis. id ē pietate. & deū deserere.
 qd damnis omnib? est p̄ferenduz. quomō tibi in
 hoc omuicare possum? & nō maḡ ecōtra amicitia